

DISTANČNÍ VZDĚLÁVÁNÍ

“Naše smysly”

Ahoj kamaráde, posílám ti několik aktivit, které si můžeš doma vyzkoušet s rodiči. Téma nese název “Naše smysly”. Určitě už víš, že půjde o zrak, sluch, čich, chuť a hmat. Věřím, že se ale dozvíš i spoustu nového. Pohádka, tanec a tvoření nebudou samozřejmě chybět.

1. Přečti si společně s rodiči pohádku “O smyslech”

V jedné maličké zemi, opravdu, tak maličké, že ji jen těžko najdeme na mapě, žila princezna se svým tatínkem králem. Princezna byla tuze krásná, měla oči modré jako nebe a vlásky žluté jako paprsky sluníčka. Její rty byly krásné jako červené jahůdky, ale neuměly se smát. Nikdy se jí nic nelíbilo, nikdy se neusmála, nikdy neodpověděla tatínkovi králi na pozdrav a vždycky se jen mračila. Když jí kuchař uvařil královskou večeři, ani si nepřivoněla, ani neochutnala a už řekla, že nechce. Nikdy se nepodívala na obrázek, který jí malovaly děti, aby jí udělaly radost. Nikdy nepohladila kot'átko, které si s ní přišlo hrát. No zkrátka se vůbec neusmívala.

Ve stejné zemi žil i čaroděj. Byl zlý, starý a škaredý a lidé se ho proto báli. Čaroděj už pěkně dlouhou dobu sledoval, jak se chová princezna. Viděl, že je opravdu moc zlá a proto se rozhodl, že ji unese k sobě do svého doupěte a vezme si ji za ženu. Jak, se rozhodl, tak udělal. Jen co odbila půlnoc, už byl v princeznině pokoji a za nedlouho i s princeznou v náručí ve své noře.

Ráno, když princeznu nikdo nenašel ve svém pokoji, vydal král rozkaz princeznu najít. Královská stráž se pustila do hledání, a

protože ta země byla opravdu maličká, do oběda vojáci zjistili, že princeznu u sebe drží čaroděj, a že se rozhodl, že si ji vezme za ženu. Král se velice polekal. Věděl, že když si čaroděj vezme princeznu, bude potom kralovat zemi on, a to by vůbec nedopadlo dobře. Sám tedy za čarodějem přišel, aby mu jeho dceru vrátil. „Chachachá! Tak to tedy ne. Vždyť je stejně zamračená, jako na zámku. Akorát víc pláče. Nic jí nechybí, ale protože nejsem tolik zlý, vrátím ji, až mi dáte 5 nejcennějších věcí, co v celém království jsou.“

„A jak poznáš, které věci to jsou?“ zeptal se král.

„Mám kocoura, který pozná, jaká je nejhodnotnější věc. Když donesete všech pět správně, zamňouká. Ale pozor, musí to být do dnešního večera, jinak je do konce života princezna má!“

V tu chvíli ze zámku sjížděly vozy plné šperků, šatů, hraček zlatých talířů, porcelánových misek a vlastně všech věcí, které na zámku jsou. Čaroděj s kocourem je chamtivě sledoval, ale kocour se vždy jen zašklebil a ani nezamručel. Král už nevěděl, co by čaroději přinesl a proto rozhodl, že každý, kdo má něco hodnotného to musí jít ukázat čaroději. Lidé, protože měli krále rádi, své věci čaroději ukázat přišli. Ale kocour pořád a pořád mlčel.

K čaroději přišlo téměř celé království, nosili mu poklady, ale kocour nevydal žádný zvuk. V tom se před čaroděje postavil chudý venkovský chlapec.

„Co? Chceš mě napálit? To ty máš nejcennější věci? Jako trest, jsi poslední, koho vyslechnu! Když ani Ty nebudeš ty věci mít, bude princezna moje. A ty je teda nemůžeš mít ani náhodou. Vždyť nemáš ani boty!“ křičel čaroděj rozhněvaně.

„To vůbec nevadí, že nemám boty. Alespoň můžu využít první vzácnou věc. Hmat, že můžu cítit jemnou trávu nebo ostré

kamínky na svých chodidlech. Nebo hebkou srst svého psa. První věci, která je pro mě nejvzácnější je hmat.“

„Mňau.“ ozvalo se tiše z čarodějova klína. Sám čaroděj byl natolik překvapený, že nevěděl, co říct. Chlapec pokračoval: „Další věci, které jsou pro mě cenné, jsou zrak a čich. Vždyt' jen díky nim můžu vidět barevnost lučního kvítí a cítit jeho sladkou vůni.“

„Mňau, mňau.“

„A víš, co ještě je pro mě důležité? Je to sluch, díky kterému slyším mámin zpěv, dětský smích nebo snad jen šumění listí ve větru.“

„Mňau.“ Ozvalo se poněkud hlasitěji.

„A to ještě není všechno,“ dodal chlapec „ještě mám chut', díky které můžu cítit, jak lahodné jsou babiččiny buchty, jak chutná rajče a jak jahoda.“

„MŇÁÁU.“ Ozval se kocour po páté.

„Neee,“ křičel čaroděj. „To nemůže být pravda, vždyt' to všechno mám i já!“

„To ano, ty ale nemáš srdce.“ Pověděl chlapec. A při těchto slovech se začal čaroděj zmenšovat a zmenšovat, až nakonec úplně zmizel. Princezna byla svobodná, a první co udělala bylo, že se usmála od ucha k uchu a už vůbec nikdy se jí nechtělo zamračit se, když věděla, že i ona má spoustu cenných věcí. A může je kdykoli vidět, slyšet, cítit, ochutnat, nebo se jich jen dotknout.

2. Nauč se krátkou pohybovou básničku.

NAČ MÁ ČLOVĚK SMYSLŮ PĚT (počítáme na prstech až do otevření celé dlaně)

ABY MOHL POZNAT SVĚT (rukama uděláme velké kolo)

HMATEM POZNÁ, CO JE HLADKÉ (třeme si dlaně o sebe)

CHUŤ MI POVÍ, CO JE SLADKÉ. (ukazováčky obou rukou směřujeme na pusinku)

ČICH TEN VŽDYCKY VYZVONÍ, KDYŽ MI NĚCO NEVONÍ. (držíme si nos)

ZRAK MI SLOUŽÍ KE KOUKÁNÍ (Ruku držíme u čela a rozhlížíme se vpravo/vlevo – vystřídáme obě ruce)

A SLUCH ZASE K NASLOUCHÁNÍ. (ukazováčky obou rukou směřují na ouška)

3. Výroba popcornu

Procvič všech 5 smyslů při výrobě popcornu.

Nasyp s rodiči zrníčka kukuřice do stroje na popcorn nebo na pánev a pozoruj, jak je horko mění na lahodný popcorn. Uslyšíš také jejich hlasité praskání. Nosem ucítíš jejich lahodnou vůni a po dokončení receptu popcorn ochutnejte a řekněte si, zda vám chutná nebo ne.

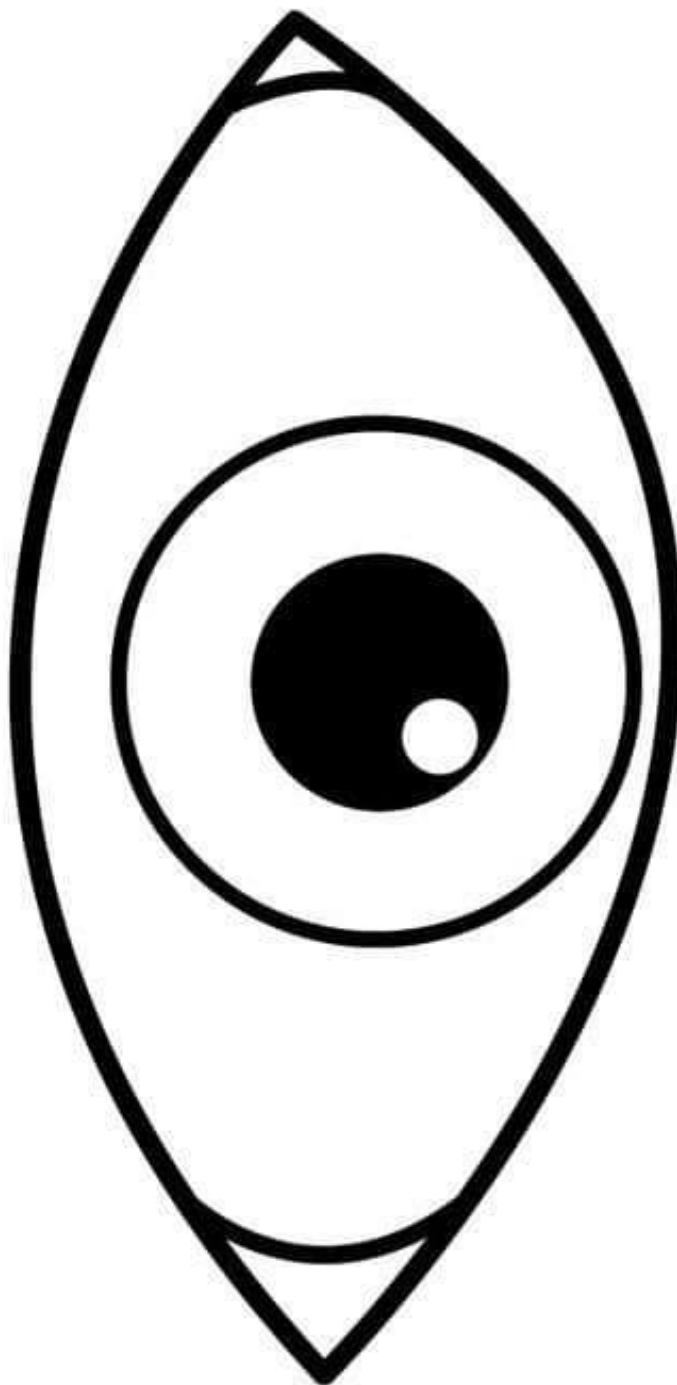
4. S rodiči vyzkoušej několik pokusů na smysly

5. Urči správně smysly, spoj čarou

6. Vybarvi oko a dolep řasy pomocí na proužky nastříhaného barevného papíru.

7. Zatancuj si na písničku „Moje tělo“

8. Pobyt venku: Lov vůní

Pomůcky: čisté zavařovací sklenice

Nasbírejte venku spolu s rodiči nebo sourozenci do zavařovacích skleniček přírodniny, které vám hezky voní. Použijte části rostlin. Dejte si vzájemně přivonět. Sdělte si, proč se vám vůně líbí, jaké jsou a co vám připomínají.